Erdélyben jártunk

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne"- mondta Tamási Áron.

Sosem jártam még eddig Erdélyben, csak képeket láttam róla. Mégis, amikor megpillantottam a hatalmas hegyeket, a gyönyörű zöldekben pompázó erdőket, az ember fölé tornyosuló sziklákat, az ezernyi szépséget, úgy éreztem, mintha haza érkeztem volna. A magyarul beszélő emberek kedvessége és vendégszeretete csak még inkább megerősített jóérzésemben.

Örülök, hogy a Határtalanul pályázat keretében esélyt kaptunk arra, hogy Székelyföldet kicsit jobban megismerhessük és immár a történelem, amit tanítok nem csak betűk halmaza, ha nem valósággá vált gyönyörű világ lett.

5 napot tölthettünk el 43 diákkal és 3 kollégámmal itt, s gyűjthettünk örök életre való emlékeket.

Az utazást a Talabor utazási iroda szervezte meg körültekintően.

1. nap: Maglód - Kolozsvár–Gyergyószentmiklós (szállás)

2. nap: Gyergyószárhegy–Gyilkos-tó–Békás-szoros

3. nap: Madéfalva–Csíkszereda–Szent Anna-tó–Mohos tőzegláp–Nyerges-tető

4. nap: Medve-tó–Parajd–Korond–Farkaslaka–Székelyudvarhely

5. nap: Marosvécs–Szászrégen–Marosvásárhely-Maglód

Szeptember 6. hétfő (Budafai Fanni 8. C)

Szeptember 6-án a kora hajnali órákban Erdélybe indultunk a Határtalanul pályázat keretein belül. Nagyon izgatottak voltunk, mert már nagyon vártuk. A hosszú utazás után első megállónk Nagyváradon, a Partium központjában volt.

Városnézés volt a program. A Király-hágón, a történelmi Erdély kapuján átutazva érkeztünk Kolozsvárra, a ,,kincses városba". Itt megnéztük Mátyás király szülőházát, a Szent Mihály templomot és a Farkas utcai Református templomot.

Nagyon szép az a város és rengeteg a látnivaló. Sajnos nem tölthettünk el még több időt ott.

Innen Gyergyószentmiklósra utaztunk, ahol a szállásunk volt. A nap végére nagyon elfáradtunk és megéheztünk a sok utazástól, ezért a finom vacsora után hamar lefeküdtünk. A szállásunk 2 panzióban volt, így a fiúk egy része Zoli bácsival ott töltötte az éjszakát. Szerencsére nem volt messze a mi szállásunktól, így esténként együtt lehettünk.

Szeptember 7., kedd (Körmendi Dóra 8.c)

Szerencsére a mai nap Gyergyószentmiklós környékét jártuk be, így nem kellett sokat utazni. Megnéztük az Örmény templomot, sokat fényképeztünk. Ezután elmentünk a Lázár kastélyhoz, de csak kívülről csodálhattuk meg, mert magántulajdonba került és nem lehet már látogatni. De azért szép képek készültek erről is. Délután a Gyilkos - tóhoz és a Békás szoroshoz mentünk. A táj egyszerűen gyönyörű volt. Először a Gyilkos tavat körbe sétáltuk, sőt még a legendáját is meghallgattuk. Nagyon érdekes volt a tó a sok kiálló fatörzzsel és persze egy

kicsit félelmetes is. De ez nem vette kedvünket attól, hogy a víz fölé magasodó kisebb sziklákat megmásszuk.

A másik helyszín is mese szép volt. Lementünk teljesen a szoros szűkületéig. Mint kiderült, ott van egy olyan szokás, hogy a turisták ahogy mennek lefelé integetnek a szembe lévő forgalomnak. Mi is ezt a példát követtük. Nagyon jó volt, dudáltak, integettek és láttam rajtuk, hogy mosolyognak, úgy ahogy mi is. Ezzel a boldogsággal szálltunk a buszra és érkeztünk meg a szálláshelyünkre, Gyergyószentmiklósra. A buszon gyerekdalokat énekeltünk. Mikor „Megy a gőzös" énekeltük akkor a busz dudált is, sőt Rita néni tanított nekünk egy dalt is. Személy szerint nekem ez volt a kedvenc és a legjobb programom. Örülök, hogy ezt is átélhettem.

Szeptember 8. szerda (Budafai Fanni 8.c)

Kirándulásunk harmadik napján a Csíki medencébe utaztunk. A többiekkel reménykedtünk, hogy látunk medvét, de sajnos nem találkoztunk eggyel sem, pedig mindannyiunk telefonjára jött riasztás medveveszélyről.

Ezen a napon látogattunk el Csíksomlyóra, ahol a csodatévő Szűz Mária szobrát néztük meg a kegytemplomban, majd a Szent Anna-tóhoz mentünk.

Sosem láttam még ilyent. Tőzegláp! Nem is hallottam még ilyenről. A kísérőnk egy fiatal fiú volt, aki rengeteg érdekességet mesélt a tőzeglápról. Nagyon izgalmas és egy kicsit félelmetes is, hogy nem szilárd talajon mentünk, hanem farönkökre kellett lépkedni, mert ha mellette mentünk volna, elsüllyedtünk volna.

Nagyon élveztük ezt a kis túrát és sok fénykép készült erről a helyről is.

Hazafelé még megálltunk Nyergestetőn, és megemlékeztünk az 1848-ban elesett székelyekről.

Uzonka nénivel még a Székely himnuszt is elénekeltük.

Szeptember 9. csütörtök (Vavrik Rella 8.c)

Egyre furábban kelek fel reggelente. A mai napon Rita néni csikizte meg a lábunkat, azzal a szándékkal, hogy erre majd felkelünk. Én így is tettem, de két szobatársam nem nagyon akart kikelni az ágyból.

Reggeli után a Parajdi sóbányában voltunk, ahol nagyon meglepődtem mivel nem ilyen helyre számítottam. Ezen a helyen kalandpark, játékgépek, standok és több más olyan dolog volt, ami tipikusan minket köt le. Ez a hely eszméletlen jó volt. Egy órára még elengedtek minket a fenti szintre, ahol szintén vásárolgatni lehetett. Levi és Kristóf vettek 25-25 kg sót és büszkén mondták el a szüleiknek a jó hírt.

Ezután a sószorosnál voltunk. Sétáltunk, nézelődtünk és egyszer csak elvesztem a táj szépségében. A sóhegyek, sósziklák gyönyörű látványt nyújtottak, ha meg a lábam elé néztem láttam ahogyan a só kibújik az agyagréteg alól. Hát… ez is ritka szép hely volt.

Ez már csak egy ilyen kirándulás.

Következett a Medve-tó. Mikor megérkeztünk Szovátára gyors ebéddel kezdtünk. Rövid időn belül végeztünk és elkezdtük körbejárni a tavat. Az idegenvezető nagyon sok érdekes információt mondott el a tóval kapcsolatban. Ez a hely is elnyerte a tetszésemet. Na és végül, de nem utolsó sorban a korondi vásáron voltunk, ahol rövid időn belül elköltöttem pár LEI-t, de azért még annyi maradt, hogy egy utolsó KAUFLAND „járatra" elegendő legyen.

Farkaslakán megnéztük Tamási Áron síremlékét.

Miután visszaértünk a szállásra vacsiztunk, ami ízlett. A nap végén a lányokkal a szobában még beszélgettünk egy kicsit.

Szeptember 10. péntek

Reggel nagyon korán indultunk, szinte fel sem ébredtünk még és már a buszon találtuk magunkat, úton hazafelé.

Nem mondom, így visszanézve igen kalandosan értünk haza.

Marosvásárhelyen gyönyörű épületeket láthattunk, sőt még a várba is felmentünk, ahol elfogyasztottuk az ebédünket.

A Királyhágón még egyszer visszatekintettünk Erdélyre és szomorúan gondoltunk arra, hogy milyen gyorsan elröpült az öt nap.

Ezek után az irányt Magyarország felé vettük, de sajnos nem értük el a határt még, amikor a buszunk féke meghibásodott és a sofőrök és tanáraink hosszas küzdelmet folytattak, hogy elindulhassunk. Szerencsére találtak segítséget, így két órás veszteglés után hazaindulhattunk.

Boldogok voltunk, hogy szerencsésen elértük Magyarországot és este későn hazaértünk.

A szüleink már izgatottan vártak minket és mi alig győztük mesélni a sok kalandot, látnivalót és élményt, amit az öt napban átéltünk.

Az utunkról még a Maglód újság is beszámolt!

8 MAGLÓD • 2021 • OKTÓBER

MAGLÓD • 2021 • OKTÓBER

HATÁRTALANUL ERDÉLYBEN

A Vermesy Péter Általános Iskola 8. C és 8. D osztálya nagyvonalú diákkal, szeptember 6-án 5 napos kirándulásra utazott Erdélybe a Határtalanul Program keretében. Kísérő tanárok voltak: Balázs Zoltán, Hrbáczki Cecília, Kósmályi Uzonka és Sallai Andrásné. Nagyon izgatott utat kellett megtenniük, ezért hajnali 4 órakor indultak.

Programjaikban szerepelt: Nagyvárad, ahol megismerkedtek a városval. Ezt követte Kolozsvár, ahol ismét városnézés és Mátyás király szülőházának megtekintése volt a program. A csoport szállóhelye Gyergyószentmiklóson volt, ahol a gyerekek teljes ellátást, könyelmes szállást, finom ételeket kaptak a panzióban. A program többi részében a következő városok és helyek szerepeltek: Gyergyóremetehegy, a Gyilkos – tó, a Békás –szoros, Madéfalva, Csíksomlyó, a Szent Anna – tó, a Mohos tőzegtáp, a Nyerges – tető, a Medve – tó, Parajd, Farkaslaka, Székelyudvarhely, Marosvécs, Székelyjó és Marosvásárhely.

A megtörténtekről részletesebben a gyerekek a következőkben emlékeznek ki: Tarcsnyán Márton Műnyelv megfogalmazása, a Lázár kastély megtekintése, ahol Bethlen Gábor gyermekkorát töltötte, a Millenium Templom látogatása Csíkszeredában, Nyergestetőn kőtba sétáltak a magyarországról hozzájuk, melyek az 1848-49-es szabadságharcban elhunytakat állítanak emlékül. Még olyan kopjafát is találtak, amelyre egy Maglódon született honvéd nevét faragták! Szóval, a legmeghatározóbb élményük a Sóbánya volt, ahol 80 – 100 méter mélyen hatalmas be a bányába, és kellemes levegője miatt nagyon jól érezték magukat. Farkaslakán megtekintették Tamási Áron szülőházát. Az utolsó napon Wass Albert sírjánál emlékeztek Marosvécsen, és a Királyhágón tett túra után indultak haza.

A Határtalanul Program keretében jelenleg a 8. A osztály készülnek Erdélyben, ismerkednek régi határok alkotott területével. Ókot Hentes Gyöngyné és Kósmályi Uzonka kísérő. Beszámolójuk a következő számban jelenik meg.

Kamcsóné Pásztohy Borbála

Erdélyben járunk (1 fotó, majd kitöltve)

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk hemse" – mondta Tamási Áron.

Sosem jártam még ezelőtt Erdélyben, csak képeket láttam róla. Mégis, amikor megpillantottam a határnál hegyeket, a gyönyörű zöldekben pompázó erdőket, az ember fölé tornyosuló sziklákat, az enyhys szépségét, úgy éreztem, mintha ham érkeztem volna. A magyarral beszélő emberek kedvessége és vendégszeretete csak még inkább megszólhett jóízűségben.

Örülök, hogy a Határtalanul pályázat keretében esélyt kaptunk arra, hogy Szülőföldet kicsit jobban megismerhessük és mindar a történelem, amit tanítok nem csak betűk halmaza, ha nem valósággá vált gyönyörű világ lett.

5 napot töltöttünk el 41 diákkal és 3 kollégánnal itt, a gyógyhatású órák (hetes való emlékeket.

Bubos Rita

(Fotók: Bubos Rita)

Köszönjük, hogy részesei lehettünk ennek az utazásnak!

Minden gyermeknek és felnőttnek nagy élmény volt!